

רני ושמחי בת ציון גו'

ביאור בדרך אפשר

1 שְׁבַח־עֲבוֹדָה דְאֲחוּתֵי וְאִמִּי יחד עם גודל מעלתה נִרְגַּשׁ לפחות
 2 בְּדַקוֹת מְצִיאֹתוֹ שֶׁל הָאָדָם הַעוֹבֵד, גוֹדֵל הָעֵילוֹי דְהַעֲבוֹדָה
 3 שְׁלוֹ היינו שאמנם יש בכך מידה מסויימת של ביטול המציאות האישית אבל
 4 בכל זאת, לפחות בדקות ניכרת גם המציאות של האדם עצמו וְהַכוֹנֵה היא
 5 לתוכן הכפול שבא לידי ביטוי בתור
 6 עבודה שלו הָעֵילוֹי דְהַעֲבוֹדָה
 7 עֲצָמָה (הַעֲבוֹדָה דְעֶסֶק
 8 הַתּוֹרָה, וּמְכַל־שֶׁפֶן הַעֲבוֹדָה
 9 דְמִסִּירַת־נַפְשׁ שהיא עבודה נעלית
 10 עוד יותר), וְהָעֵילוֹי שֶׁנַּעֲשֶׂה
 11 באדם עַל־יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ, שֶׁנַּעֲשֶׂה
 12 על ידי לימוד התורה אֶחָ לְהַקְבֵּ"ה,
 13 ולכן בגלל עבודתו בעניין זה נקרא
 14 "אחוזתי" וְיִתְרָה מִזוֹ שֶׁמִּשְׁפִּיעַ
 15 כְּכֹכֹל בְּהַקְבֵּ"ה על ידי העבודה
 16 במסירות נפש ולכן על ידי עבודה זו
 17 נקרא "אמי", ומאחר שבכל זה ניכר
 18 כיצד כל המעלות הללו קיימות בעבודה
 19 שלו יש כאן ביטוי לתחושת המציאות
 20 האישית של האדם וּבְהַעֲבוֹדָה
 21 דְבַתִּי (קִיּוּם הַמְצוֹת) נִרְגַּשׁ
 22 ההיפך, לא המציאות אלא הַבְּטוּל
 23 שְׁלוֹ²³, ובשני ההיבטים האמורים
 24 הֵן בְּנוֹגַע לְהַעֲבוֹדָה עֲצָמָה,
 25 שְׁכָל עֲבוֹדָתוֹ היא רק לְקִיּוּם
 26 צְוֵי הַקְבֵּ"ה, ולא מעורבות בה
 27 פניות אישיות וְהֵן בְּנוֹגַע
 28 לְהַמְשִׁכָה האלוקית מלמעלה
 29 שְׁעַל־יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ, דְזֶה שְׁעַל־
 30 יְדֵי קִיּוּם הַמְצוֹת נִמְשָׁךְ
 31 מלמעלה עֲצָמוֹת אור אֵין־סוֹף,
 32 הוא לא מַצַּד עֲנִינוֹ שֶׁל הָאָדָם
 33 הַמְקַיֵּם אֶת הַמְצוֹת ולא הוא
 34 הגורם את ההמשכה הנעלית הוּוֹ אֶלָּא
 35 מְפַנֵּי שֶׁהַמְצוֹת הֵם רְצוֹן וְצוֹי
 36 הַעֲצָמוֹת.
 37 וַיֵּשׁ לּוֹמֵר, דְעַל־יְדֵי הַבְּטוּל
 38 שענינו יציאה מגדרי המציאות האישית הוא האדם העובד את ה' נַעֲשֶׂה
 39 כְּלִי רָאוּי וּמוֹכֵר לְהָאוֹר האלוקי שלמעלה מכל הגדרים וההגבלות אור
 40 ה'עצמות' שֶׁנִּמְשָׁךְ עַל־יְדֵי הַמְצוֹת. וְזֶהוּ הַתּוֹכֵן הַפְּנִימִי שֶׁל הַמִּשְׁךְ
 41 הַפְּסוּק כִּי הִנְנִי בָּא וְשִׁכְנַתִּי בְּתוֹכְךָ, שֶׁהַהֲמַשְׁכָּה וְהַהֲתַלְלוֹת

ביאור בדרך אפשר

42 דְהִנְנִי בָּא, אשר כאמור לעיל הכוונה "הנני" כוונתו אֲנִי בַעֲצָמִי
 43 כְּכֹכֹל, בא ומתגלה הִיא בְּתוֹכְךָ, בְּפְנִימִיּוֹת וְהַהֲמַשְׁכָּה נִקְלַטת בתוך
 44 האדם בפנימיות הודות לעובדה שהוא כלי ראוי לקלוט אותה, הודות לביטול
 45 (בעוד שהתגלות נעלית שלמעלה מכלי הקבלה ויכולת הקליטה של האדם,
 46 לא יכולה להיכנס ולהיקלט בו
 47 בפנימיות ונשאר מעליו בדרך
 48 'מקיף').
 49 (ד) וְצָרִיךְ לְהִבִּין, למרות כל
 50 המבואר לעיל על המעלה הגדולה של
 51 בחינת "בתי" ביחס לבחינת "אחותי"
 52 ובחינת "אמי" עדיין יש צורך בתוספת
 53 ביאור דְכִיּוֹן שְׁאִמִּי היא
 54 הַעֲבוֹדָה דְמִסִּירַת־נַפְשׁ,
 55 דְמִסִּירַת־נַפְשׁ הוא עֲנִין
 56 הַבְּיטוּל, היציאה מגדרי המציאות
 57 האישית ובמקרים מסוימים אפילו
 58 ויתור על המציאות ועל עצם החיים
 59 וּבְכַפְרֵט לְפִי הַמוֹבָא לְעֵיל
 60 (סעיף ב) דְהַעֲטָרָה שֶׁעֲטָרָה
 61 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל (אמו) לְהַקְבֵּ"ה
 62 הוא עַל־יְדֵי שֶׁהַקְּדִימוֹ נַעֲשֶׂה
 63 לְנִשְׁמָע, שֶׁהַבְּיטוּל דְהַקְּדַמַּת
 64 נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע הוא הַבְּיטוּל
 65 לְבַעַל הַרְצוֹן²⁴, כמבואר בחסידות
 66 שביטול לבעל הרצון, ובעניינו הקדוש
 67 ברוך הוא בעצמו, הוא ביטול נעלה
 68 יותר ועמוק ופנימי יותר מאשר
 69 התבטלות לרצון מסויים בלבד, כי
 70 כאשר הביטול הוא לרצון מסויים
 71 ייתכן שזה בגלל התוכן והמהות של
 72 אותו רצון ואין הכרח שגם לרצון אחר
 73 יהיה ביטול באותה מידה ואילו ביטול
 74 ל'בעל הרצון' הוא ביטול מוחלט לכל
 75 הרצונות והציוויים שלו, ומאחר
 76 הביטול של הקדמת נעשה לנשמע הוא
 77 ביטול מאד עמוק ומאד פנימי, עדיין
 78 צריך ביאור מַהִי הַמַּעֲלָה
 79 בְּהַבְּיטוּל דְבַתִּי העבודה של קיום המצוות עַל הַבְּיטוּל דְאִמִּי
 80 העבודה של מסירות נפש?
 81 וַיֵּשׁ לּוֹמֵר בְּזֶה, שֶׁהַבְּיטוּל דְהַקְּדַמַּת נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע, עם כל
 82 מעלתו הוא שִׁישְׁרָאֵל קִיבְלוּ עֲלֵיהֶם מעצמם עול מְלָכוֹת

(23 ראה גם ד"ה החודש ה'תשל"ה ס"ד (לעיל ס"ע צח ואילך) ובהנסמן שם, שהמעלה דבתי היא בענין הביטול. 24) בכ"מ (ד"ה בחודש השלישי ה'תשכ"ט ס"ז (לעיל ע' שב ואילך). וראה לקו"ת במדבר יד, א. ועוד) שנשמע הוא ביטול להרצון ונעשה הוא ביטול לבעל הרצון. וכד"ה בששה"ק ה'תש"ט ס"ב (סה"מ ה'תש"ט ע' 148), שגם הקב"ע דנעשה הוא בכלל ביטול להרצון, והביטול לבעל הרצון הוא בהקדמת נעשה לנשמע.